

Vấn Vợ

Nguyễn Bính

Đã quyết không .... không .. được một ngày
Rồi yêu mất cả buổi chiều nay.
Chiều nay bướm trắng ra nhiều quá !
Không biết chiều mưa hay nắng đây ?

Lâu nay tôi thấy ở lòng tôi,
Như có tơ vương đến một người.
Người ấy ... nhưng mà tôi chả nói.
Tôi đành ngậm miệng nữa mà thôi.

Tôi quen ngậm miệng với tình xưa,
Tình đã sang sông, đã tới bờ.
Tình đã trao tôi bao oán hận,
Và đem đi cả một thuyền mơ.

Mơ có năm năm đã vội tàn,
Có nàng đan mãi áo len đan.
Có nàng áo đỏ đi qua đấy,
Hương đượm ba ngày hương chưa tan.

Mà hương đượm mãi ở hồn tôi,
Tôi biết là tôi yêu mất rồi !
Tôi biết từ đây tôi khổ lắm;
Chiều nay gió lạnh đấy, nàng ơi !

Tất cả mùa đông đan áo len
Cho người cho tất cả người quen.
Còn tôi người lạ, tôi người lạ,
Có cũng nên mà không cũng nên.

Oán đã bao la, hận đã nhiều,
Cớ sao tôi vẫn chả thôi yêu ?
Tôi đi mãi mãi con đường ấy,
Qua lại hôm nay sáng lại chiều.